

ΑΠΟΛΛΩΝ—ΟΡΦΕΥΣ

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὁ κ. Ἀλεξιάδης μᾶς προσφέρει δύο νέα δράματα, τὴν Φροσύνην τοῦ κ. Βερναρδάκη καὶ τὴν Ἑλισάβετ τοῦ Γιακομέτη.

Τὸ πρῶτον ἄλλοτε εἶχεν ἐνθουσιάζει τὸ κοινόν, ἐκ τῶν ἡθοποιῶν δὲ μόνον ἐξαρτᾶται νὰ τὸ ἐνθουσιάσῃ καὶ πάλιν.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα δις κατὰ συνέχειαν ἀνεβίβασθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς αἱ Δύο Ὀρφαναί. Εἶναι τόσον δημοτικὸν τὸ δράμα αὐτὸ ἐν Ἀθήναις, ὥστε περιττὸν νὰ γραφῇ τι περὶ αὐτοῦ.

Γενικὴ ἐπιτυχία. Ἀξία ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι ἡ κ. Κοταπούλη. Παίζει λαμπρά, λαμπρά, λαμπρά.

Εἰς μίαν σκηνὴν, καθ' ἣν δεικνύει ὅλην τὴν κακίαν τῆς ὥς Φροσὴ καὶ ὅλην τὴν τέχνην τῆς ὥς ἡθοποιός, ἤκουσα δὲ συγχρόνως ἐπιφωνήσεις:

— Τί διάβολος! . . .

— Τί Θεός! . . .

Ἦλθον, ἀπῆλθον.

Ὅτε ἐπισκέφθην τὸ πρῶτον τὸν Ὀρφέα ἡδυνάμην νὰ συνοψίσω τὰς ἐντυπώσεις μου εἰς τὰς δύο αὐτὰς λέξεις ὑπερβαίνοντων καὶ αὐτὸν τὸν Καίσαρα ἐν συντομίᾳ, διότι ὁμιλοῦν ἐν πάσῃ εὐλιχρινείᾳ, δὲν κατάρθωσα καὶ νὰ ἴδω σκωθεὶς ἐκ τοῦ καθίσματός μου πρὶν καθίσω διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους καὶ τοὺς ξέρετε καὶ τοὺς ξέρομε.

Ἐν τούτοις ἡ πρὸς τινος τῶν ἡθοποιῶν συμπάθεια μου ὑπερίσχυσε τὴν κατὰ τοῦ θεάτρου ἀποστροφὴν μου καὶ ἀπεφάσισα νὰ πειραθῶ καὶ δεύτερον τὸ τόλμημα.

Τώρα δύναμαι νὰ συμπληρώσω τὴν ἐπιστολήν μου.

Ἦλθον εἶδον, ἀπῆλθον.

Εἶδον . . . Ἐν πρώτοις κονιορτὸν ἄφθονον καὶ πεύκας ξηρὰς καὶ κῆπον ἀκηποῦ καὶ ἐννόησα τότε διατί ἡ Ἀράχνη σου ἔχει τόσῃν συμπάθειαν πρὸς τὸν Ὀρφέα. Βεβαίως αἱ Ἀράχναι δὲν δύνανται νὰ εὗρουν καταλληλότερον τόπον διὰ νὰ ὑφαίνουν τοὺς ἱστούς των καὶ τοὺς ἔρωτάς των.

Ἐπειτα εἶδον τὴν Ξενοδόχον τοῦ Γολδόνη, ἔργον ἄνευ πλοκῆς καὶ ὅμως περίπλοκον. Εἶχε καλὰς σκηνάς καὶ πολυλακίς ἐπροκάλεσε γέλωτας.

Οἱ ἡθοποιοὶ ἐπαίζαν καλὰ, ὁ Νικηφόρος ἐτραγούδησε καλλίτερα, ἡ Ξενοδόχος Σοφία ἐσιδέρωσε ἀκόμα καλλίτερα καὶ ὁ πελάτης τῆς Ταβουλᾶρης ἔφαγε θεῖα.

Ἐπειτα εἶδον τὸν καπνοδοχοκαθαριστήν. Κατ' ἀρχὰς ὁ Νικηφόρος ἔρχεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ φορεῖ φορέματα πρίγκηπος, ἔπειτα βλέπω καὶ ἔρχεται ἐξαφνα ἡ Λασσάλ καὶ ψάλλει:

«Je ne sais comment ca se fit . . .»

Ἐμείνα μὲ ἀνοικτὸν στόμα. Ἡ Λασσάλ τί ζητοῦσε; Περίεργον. Σὲ λίγο νὰ καὶ ἔξερυτρώνῃ καὶ ὁ Pontsablé καὶ ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ: Oh! ma tête. Oh! ma tête. Μοῦ ἤρκετο νὰ τὰ χάσω.

Ἐξαφνα ὅλα αὐτὰ διαδέχονται κάτι κρότοι καὶ φόρα φοβερὰ. Κυττάζω καὶ βλέπω πάλιν τὸν Νικηφόρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς: χαιρετῶντα τοὺς θεατάς.

. . . . Εἶχα κοιμηθῇ καὶ ὄνειρευθῇ.

Νίκος.

ΣΗΜ. Ἡ θεατρικὴ αὕτη ἐπιθεώρησις γράφεται διὰ τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης 11 αὐγίου ἐνεκα πληρομῆς ὕλης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Πρωῖα.

Τὸ πρῶτον διαφοράν γεγραμμένον suis generis καὶ ἀπευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Τριαρχίας (=τριανδρίας) κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐξαρχίας καὶ sans-culotte. Ποικίλα.

Τηλέγραφος.

Ἐν ἄρθρον στερεότυπον κατὰ τῶν προδοτῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Τρικοῦπη καὶ Σας. Ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις καὶ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων τοῦ 1879.

Ἐφημερίδες.

Θερμομετρικαὶ ἐκδηλώσεις τῶν κυνικῶν καυμάτων καὶ εἰςδοποιήσεις.

Στοά.

Ἀναγραφὴ τῶν Δωρεῶν τῆς Στοᾶς.

Νέαι ιδέαι.

Ἡ καλύψη τοῦ χωρικοῦ, αἱ λαϊκαὶ ἐλευθερίαι, οἱ καταστροφεῖς, τὸ ρεύμα, ἡ ἐκδίκησις, οἱ νέοι ἄνθρωποι κτλ. κτλ.

Ἐλευθερία.

Ἰδιαιτέραι πληροφορίες, χρηματιστικὸν δελτίον, θερμοκρασία καὶ δελτίον θνησιμότητος.

Ἑστία.

Πανομοιότυπα σφραγίδων καὶ υπογραφῶν. Γνώμη καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς.

ΔΕ-ΔΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

καὶ Συμβουλαὶ διὰ τὸ Γάνωμα, διὰ τοὺς Γαμβροὺς, διὰ τὰ Ἀγγούρια, διὰ τοὺς Πνιγόμενους κτλ. κτλ.

Κοινὰ περιεχόμενα.

Ξεναβρασμένοι εἰδήσεις, ὡς τὰ φαγητὰ τῶν Ἀθηναϊκῶν Ξενοδοχείων, Θεατρικαὶ ἐπιθεωρήσεις ὄζουσαι. . . . Καταχωρήσεις προξενούμενων ὑπὸ τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ τακτικῆς ἀντιγραφῆς τῶν ἐφημερίδων τῆς Τεργέστης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἰδοὺ τὰ κοινὰ περιεχόμενα ὅλων τῶν Ἐφημερίδων.

Δξῶν.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἐνας χαβγιοροχανίτης συμβουλευέται τὸν ἱατρὸν τοῦ:

— Ἡ πυρετώδης αὕτη ζωὴ, ποῦ περνᾷς, σὲ καταστρέφει. Ἄν ἓνα ἀκόμα χρόνον ἐξακολουθήσῃς, θὰ πεθάνῃς.

— Ἀ! ἂν ἤμουν βέβαιος, τί λαμπρὰ ἐπιχείρησις! . . . Ὅα ἀσφάλιζα τὴ ζωὴ μου ἓνα ἑκατομμύριο.